

[Duetoft]

Det kan godt være – for at blive i lyrikken – at der også er nogle, der har set amerikanske musicals for nylig, for der er en sang, der hedder noget med »Alt, hvad du gør, kan jeg gøre bedre«, og det er åbenbart i øjeblikket devisen for hr. Henning Dyremose. Det kan hr. Henning Dyremose måske slippe af sted med om et år, når man har glemt lidt af, hvad V og K faktisk gjorde, men det er vanskeligt lige i øjeblikket, for vi kan faktisk godt huske, hvad det var for garantier, vi fik af VK-regeringen, og de var altså ikke så flotte og krystalklare, som hr. Henning Dyremose gerne vil fremstille det.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er jo nok, fordi Venstre og De Konservative nu skal være i opposition, og det er selvfølgelig helt fint med Fremskridtspartiet, skulle jeg hilse mange gange og sige. Jeg vil godt sige velkommen til de nye oppositionspartier, det er der slet ikke blevet sagt her i dag, og det må så være min opgave at sige det: Hjertelig velkommen i klubben, jeg håber, vi kan finde ud af det på et tidspunkt.

Men må jeg godt sige til hr. Frank Jensen, der spurgte – jeg skrev det ned – om vi ikke kunne blive fri for denne efterrationalisering, at det kan vi ikke, for vi har ikke haft lejlighed til det i folketingssalen på grund af den måde, regeringen er kommet til på. Det har været en alt for let fødsel, vil jeg tillade mig at sige, det har været en dårlig måde at komme til verden på, og derfor bliver vi selvfølgelig nødt til at efterrationalisere. Det var bestemt ikke nogen værdig måde, den daværende statsminister gik af på – lad være med at foregøgle nogen det. Den eneste værdige måde, man går af på, er ved at udskrive et folketingsvalg, så man kan spørge vælgerne, hvad de synes. Læg alt det andet bort, for det passer simpelt hen ikke!

Når jeg så hører, at hr. Henning Dyremose siger, at CD, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre kunne have opnået nøjagtigt det samme sammen med K og V, er jeg inderlig tilfreds med, at Fremskridtspartiet end ikke er blevet spurgt. Det plejer vi at blive lidt fortørnede over, men med den vending, som hr. Henning Dyremose brugte fra talerstolen, er vi glade for, at vi end ikke blev spurgt på det tidspunkt.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til den næste i talerækken, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det stadig væk efter min opfattelse er sådan, at man forsøger at afvikle en alt for stor del af generaldebatten under de korte bemærkninger. Men det må jeg jo acceptere; jeg er efterhånden ved at sige desværre!

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det var hr. Henning Dyremoses svar til mig og hans påstand om, at det er regeringen, der har skabt tvivl om boligbeskatningen, og at det er næsten umuligt at leve med den tvivl, der er skabt.

Lad mig stadig erindre om, at da vi havde forespørgselsdebatten den 15. februar 1990, var det netop, fordi den daværende regering havde skabt usikkerhed om boligbeskatningen, og det var netop et forsøg på at få afklaret boligejernes situation: Kunne man trygt købe, eller kom der en skattelovgivning? Det lykkedes ikke den daværende regering, fra den havde fremsat sine tanker, planer, overvejelser over forespørgselsdebatten fra maj måned 1990 og frem til, at den gik af den 14. januar 1993, at skabe nogen som helst form for klarhed om boligbeskatningen. Jeg kan love én ting, nemlig at vi, der er regeringspartier på nuværende tidspunkt, vil prøve på også på det område at slå den tidligere regering, således at vi inden alt for lang tid har en afklaring på boligområdet, men det er et kompliceret område, og det forudsætter selvfølgelig, at vi får lejlighed til at arbejde det godt igennem – og undskyld, at vi ikke i løbet af 14 dage kan svare på alle spørgsmål fra oppositionen; vi skal prøve at gøre vores bedste.

Formanden:

Ministeren for – erhvervssamordning.

Ministeren for erhvervspolitisk samordning (Mimi Jakobsen):

Det skal nok komme!

Formanden:

Det kom så uventet.